

ABLO *Krant*

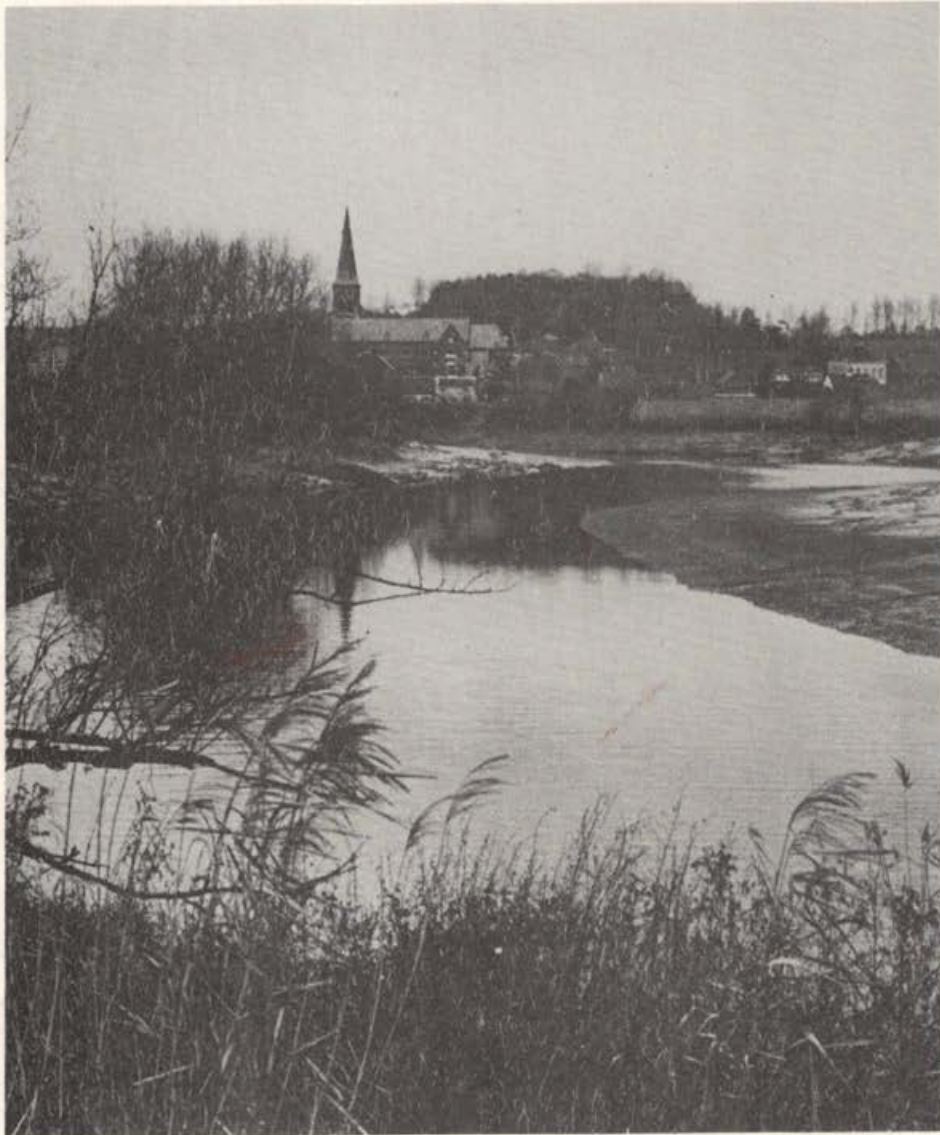
DRIEMAANDELIJKS INFORMATIEBLAD VAN HET AKTIEKOMITEE TER BEVEILIGING VAN
HET LEEFMILIEU OP LINKER OEVER, EN HET WAASLAND

VIJFDE JAARGANG - NR. 17
JAARABONNEMENT: 100 F.
VERANTW. UITGEVER: V.Z.W. A.B.L.L.O.

DRIEMAANDELIJKS NR.: 1.11.78
LOS NR.: 25 F
P./A: HET CENTRUM, MARKT 40
2700 SINT-NIKLAAS

BIJ RUILVERKAVELING VERDWIJNT HET LANDSCHAP... blz. 2-8

ZWARTWITBOEK: JAAR VAN HET DORP... blz. 9 en vlg.

Aktiekomitee ter
Bovoeiliging van het
Leefmilieu op de
Linker -
Oever en het Waasland vzw.

A.B.L.L.O.-krant nr.17
5° jaargang

Beste lezer,

hier is onze derde nummer van deze jaargang, en
nog voor het jaarcinde mag U nummer vier verwachten. Voor dit
nummer hebben we gewacht op de ABLLO-discussieavond van oktober
jl. over de ruilverkaveling, om U in dit nummer verslag uit te
brengen, samen met onze standpunten.

ABLLO werkt naast de RVK ook aan andere landschaps-
aspecten, o.a. in het kader van het 'jaar van het dorp'. In die
optiek schreven we alle gemeentebesturen van het Waasland aan,
en gingen we aan minister R. De Backer van Vlaamse Aangelegen-
heden ons "Zwart-wit-boek" overhandigen.

INHOUD:

- p. 1 : Voorwoord ; inhoud
- p. 2 : Verslag van de discussie-avond over RVK
- p. 6 : ABLLO's standpunten aangaande de ruilverkaveling
- p. 9 : brief aan de gemeentebesturen (Jaar van het Dorp)
- p.10 : zwartwitboek over het Jaar van het Dorp

Aan dit nummer werkten mee:

- Mark De Jong
- Roel De Jong
- Jozef Oelbrandt
- Marcel Oelbrandt
- Erik Rombaut
- + het ABLLO-bestuur

Redactieadres:

- voor briefwisseling krant
- adreswijzigingen
- abonnering
- Marcel Oelbrandt
- Zwaluwstraat 16
- Lokeren

Abonnce wordt U door storting van 100 fr op rekening nr. ;
415 - 7021561 - 37 van Marcel Oelbrandt , ABLLO-krant , Lokeren .
Opname van teksten uit ABLLO-krant is toegestaan, mits bronvermelding.

" VERDWIJNT HET TYPISCH WASE LANDSCHAP BIJ EVENTUELE RUILVERKAVELING ? "

Daar ABLLO de toehoorders had geselecteerd om de sereniteit te kunnen bewaren, konden de inrichters tevreden zijn met de opkomst, ook al was het te betreuren dat geen enkel vooraanstaand politicus aanwezig kon zijn, omwille van de politieke crisis. De mensen die afwezig bleven om thuis de Panorama-uitzending over de RVK te volgen, wisten uiteraard niet dat ABLLO deze uitzending in het programma had opgenomen.

Onze voorzitter, Roel De Jong, stelde in z'n inleiding dat het Wase landschap ieders bekommernis moet wegdragen, en juist om in heel deze RVK-discussie het natuur- en landschapsaspect te beklemtonen werd deze avond ingericht.

De eerste spreker was ir. P. De Meester, kabinetsattaché van de minister voor Vlaamse Aangelegenheden. Hij schetste in een korte historiek hoe de RVK, sinds de wet van 1956, is geëvolueerd. Vroeger hield immers niemand rekening met natuurbehoud. Met de vernieuwde wet, op 20 september '78 goedgekeurd en binnen enkele weken operationeel, zijn een aantal klemtonen anders komen liggen. Vooreerst is er de coördinatiecommissie, waarin ook ambtenaren zitten van de ministeries die Leefmilieu onder hun bevoegdheid hebben. Die commissie beslist over de grenzen van het RVK-gebied. Voor de geplande RVK in het Waasland werd beslist de kroken in het gebied op te nemen.

Daarnaast is er het RVK-komitee, dat eveneens bestaat uit ambtenaren van alle betrokken ministeries + 5 afgevaardigden van de provinciale landbouwkamer. Zij hebben de bevoegdheid om alle beslissingen te nemen. Wat het landschapsaspect betreft kunnen ze bvb. gronden verwerven om voor te behouden voor de natuur, door

- 1° hun recht van voorverkoop op de RVK-gronden
- 2° het feit dat ze 2 th. van de grond als reserve mag aanschaffen, op voorwaarde dat de totale ingebrachte landbouwgrond niet wordt verminderd.

Neeft men natuurgebieden op in de RVK, dan "kan" men binnen die gebieden de natuuroppervlakte verruimen, zonder beperking.

Daarnaast voorziet de nieuwe wet in een landschapsplan, dat per uitgevoerde fase van de ruilverkaveling, moet opgevolgd worden.

Dan volgde een zeer kritische Pano-uitzending, waarin ook ir. De Meester aan het woord kwam, om samen met staatssecretaris De Bont de RVK te verdedigen. Kritiek kwam o.m. van Nelly Maes, prof. Van Miegroot van Bosbeheer en prof. Verhoyen van UIA. Het geheel werd aangevoeld als negatief voor het RVK-plan.

Natuurlijk betrouwde ABLLO de lijfelijke afwezigheid van de heer De Bondt, die beloofd had "op de eerste rij te zullen zitten" (sic) maar helaas waarhouden was in de Wetstraat.

Prof. dr. R. Verhoyen, gewezen kabinetschef van de ex-staatssecretaris voor het Leefmilieu K. Poma, verduidelijkte na de TV-uitzending wat hij daarin reeds had verklaard. Het is bekend dat de Natuur in Vlaanderen verschillende functies heeft, doch bedreigd wordt en dat Natuurbehoud en Landschapszorg in Vlaanderen zeer marginaal worden behandeld, zowel in beleid, structuren als middelen. Voorbeelden zijn er te over: de gewestplannen, die dagelijks worden overtreden (wet Ruimtelijke Ordening); de wet op het Natuurbehoud (biotoopbescherming) waarvan de uitvoeringsbesluiten niet worden genomen; het Instituut voor Natuurbeheer (dat men niet wil oprichten); de wet tot bescherming van de landschappen, die is omgebogen tot Stads- en Monumentenbescherming; ...

Tegen heel deze achtergrond situeerde prof. Verhoyen het algemene RVK-probleem: het 1° doel van RVK blijft natuurlijk een hogere opbrengst voor de landbouw verwezenlijken, natuur is bijkomstig. Daardoor verdwijnt de verscheidenheid aan natuur en daarbij ook heel wat levensgemeenschappen. Ook de grotere natuurgebieden kunnen worden aangetast. De nieuwe wet op de RVK is wel een stap vooruit, maar alles hangt af van de goede wil en de bekwaamheid van de ambtenaren, die zeker niet de gepaste scholing hebben gehad op dit gebied.

Daarna onderzocht prof. Verhoyen het Wase landschap, dat duidelijk uiteenvalt in twee delen: de poldervlakten boven de expresweg, en het bolakkergebied beneden deze weg. Ekologisch is het poldergebied niet zo waardevol, op de krekken na. Het landschappelijk uitzicht van dit gebied zou men na de RVK snel kunnen herstellen door de nodige aanplantingen te verrichten.

- Waarom wordt er niet gewacht tot een geschikt landbouwvoorbehoor is geïnstitutionaliseerd? Dit kan enkel : uitvoerbaarheidsplan van een goede goedkeurende wet vnl. aan.
- de milieumenen moet men niet verwilten dat ze naast hun eigen argumenten ook het gebruik van landbouw en de productiviteit en de landbouwargumenten naar de achtergrond.

Anders is het gesteld met de kreken (Grote Geule, Panneweel,...). Door bemesting en afval zou het water bevuild worden, door de afwatering zou het waterpeil verlagen, wat verzanding van het gebied meebrengt; hoe moet het met de grenzen van de kreken (Beweiding, bemesting, machines)? Om dus ook voor de kreekgebieden in een RVK optimaal te zorgen moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan :

- beschikken over voldoende geldmiddelen
- waterstudie uitvoeren (door bekwame mensen)
- discussie over de resultaten ervan tussen technici en ecologen
- verwerven van de kreekoevers door een natuurbeheersinstantie

Heel anders ziet het bolakkergebied eruit ! Dit gesloten gebied biedt een zeer mooi landschap en is daardoor zeer waardevol, al verdwijnen er stelselmatig bomenrijen en verarmt het gebied stilaan door de moderne landbouwtechnieken. De gevolgen van de RVK zouden snel zichtbaar worden : egalisering, nivellering, schaalvergroting. De enige mogelijke vorm van RVK zou zijn dat men de bestaande akkers slechts zou groeperen per eigenaar/pachter, zonder cultuurtechnische werken uit te voeren.

Voorname discussiepunten:

- ir. De Meester vertelde dat in het bolakkergebied een testgebied van 50 ha. wordt uit genomen om technisch te onderzoeken, met bvb. per ha 4 prikken (grondstalen) om de bodemstructuur te verkennen. Aan het bolvormig uitzicht zou niet worden geraakt. Wel zouden akkers worden samengevoegd, waarbij de tussenliggende boekjes en bomen mochten verdwijnen, maar het gesloten landschap zou blijven bestaan. De milieumensen hebben door de nieuwe wet garanties omdat de ambtenaren de natuur- en landschapsbelangen moeten behartigen en de daaraan verbonden studiewerken "kunnen" uitgeven aan bvb. universitaire labo's.
- prof. Verhoyen stelde dat misschien wel het landschappelijk karakter van het bolakkergebied zou kunnen bewaard worden, maar alloszins niet de veelzijdige natuur, als de helft van de bomen en grachten moet verdwijnen. De garanties in de nieuwe wet zijn onvoldoende: de ambtenaren hebben onvoldoende achtergrondinformatie, het rendement van de landbouw zal steeds primoren, de echte wetenschapslui (ecologen) hebben geen rechtstreekse inbreng.
- Waarom wordt er niet gewaacht tot een degelijk instituut voor Natuurbeheer is geïnstitutionaliseerd ? Dit kan snel : uitvoeringsbesluiten van een reeds goedgekeurde wet volstaan.
- de milieumensen moet men niet verwijten dat ze naast hun eigen argumenten ook het gebrek aan inspraak én de procedurtekorten én de landbouwargumenten naar voor te schuiven.

- de grootschaligheid is onbegrijpelijk
- zowel voor milieumensen als landbouwers had de inspraak vroeger moeten komen
- Verder ging de discussie o.a. over de bodemstructuur, de verscheidenheid en versnippering in de twee Wase gebieden, de garanties van de nieuwe wet, de herbepanting van canadapopulieren, de vraag naar ruime fondsen voor het behoud van de kroken, en ook diverse landbouwproblemen.

Aan het eind van de discussie, gemoderd door Hubert David, bracht Roel De Jong volgende conclusies naar voor :

- 1- bij RVK laten landschap en natuur altijd veren(cfr. voordracht van juni '77, spreker Algra). In het bolakkergebied kan RVK niet gebeuren zonder het typisch Wase landschap te doen verdwijnen(Verhoyen) De milieubeweging kan dus, vanuit haar gezichtshoek, maar weinig enthousiasme opbrengen voor een ruilverkaveling.
- 2- De overheid wil de milieuspokten niet langer verwaarlozen bij de RVK: daartoe wordt de RVK-kommissie uitgebreid en moet een landschapsplan opgesteld worden. Binnen de RVK-werkzaamheden kan ruimte en geld vrijgemaakt worden voor natuurbehoud en landschapszorg (ir.De Meester) De uitbreiding van de RVK-kommissie geeft geen garanties: als de kommissie(komitee) goed gezind is kan zij beroep doen op mensen van goede wil om haar te assisteren. Wij willen uit deze sfeer van het vrijwilligerswerk : vóór de RVK moet het Hoger Instituut voor Natuurbeheer opgericht worden (uitvoeringsbesluiten treffen !). Dit Instituut zal actief moeten kunnen meewerken bij de uitwerking van de plannen.
- 3- Wat het poldergebied betreft, hier is het ekologisch aspect voldoende beveiligd wanneer het krekengebied met bufferzones speciale voorzieningen voor zijn behoud bekomt. De vraag is : zal men bereid zijn voldoende ekologische waarborgen te geven, door voldoende financiële middelen ter beschikking te stellen?
- 4- In een bolakkergebied heeft men geen ervaring met ruilverkavelen; daarnaast is het de vraag hoe men denkt daarin zoveel mogelijk het landschapsgezicht en voldoende ekologische steunpunten te behouden. Goede milieubedoelingen zijn niet voldoende; hun praktische uitvoerbaarheid moet vooraf zijn aangetoond. Het zou dus goed zijn, eerst een veel kleiner stuk van het bolakkergebied (ca. 200 ha) aan te

pakken. (Niet op plan alleen, maar in uitvoering met evaluatie daarna)

5- Een wetgeving is in de maak over Milieu Effekt Rapportering.

Het blijkt gerechtvaardigd, een zo diepe milieuingrijpende zaak als bedoelde RVK vooraf aan de MER te onderwerpen.

6- De grote massa is zeer gevoelig geworden voor grote ingrepen in het milieu (denk maar aan de autowegenprotesten). ABLLO meent dat ook voor een mogelijke RVK het milieubewustzijn van grote bevolkingslagen zal bovenkomen en onze vereniging zal daar de nodige konklussies uit trekken.

Onmiddellijk bij het verlaten van de zaal kroeg iedereen een uitgebreid standpunt van onze vereniging, opgesteld in de bestuursvergadering.

ABLLO'S STANDPUNT INZAKE DE RUILVERKAVELING IN HET NOORDEN VAN HET LAND VAN WAAS.

'Elke ruilverkaveling is een sprong in het onbekende', aldus de heer Eecloo, secretaris-generaal van de Belgische Boerenbond in een gesprek met een BRT-journalist op 14 oktober jl.

Voor de boeren is dit 'onbekende' in de eerste plaats van toepassing op de bedrijfseconomische aspecten van de RVK. Voorstanders van de ruilverkaveling noemen de boeren-tegenstanders vaak emotioneel; er is waarschijnlijk een emotioneel element in het verzet, met name de onzekerheid voor de toekomst. Doch dit is diep-menselijk en we vinden het ongehoord daarover verwijten te maken. Overigens, ook de voorstanders zijn niet alleen maar rationeel. Hun gedrag is vaak onbewust gebaseerd op de 'morgen is alles beter'-droom en op de gekende het-gras-is-altijd-groener-aan-de-andere-kant-van-de-heuveltheorie.

ABLLO - door zijn doelstelling en bij bestuursbeslissing - staat buiten de boerenruzie over de ruilverkaveling. Doch we achten het nuttig erop te wijzen dat de discussie én meer seroen én meer zakelijk zou kunnen gevoerd worden als beide partijen elkaar zouden kunnen vergeven emotionele argumenten aan te voeren naast de zakelijke.

ABLLO is echter wel helemaal betrokken partij bij de landschappelijke en biologische aspecten van de ruilverkaveling. In die zin wenst het Aktiekomitee de huidige 'boeren-krijg' te verruimen tot een algemeen maatschappelijke discussie: het landschap en de natuur zijn gemeenschappelijk goed van de ganse samen-

leving; het landschap als ons gemeenschappelijk cultureel erfgoed en de natuur als element van puur overleven.

En alhoewel het thans niet ter discussie staat willen we toch, om eventuele latere misverstanden te vermijden, nadrukkelijk stellen dat, wanneer zou blijken dat de 'socialisering' van natuur en landschap nadelige financiële consequenties zou hebben voor de betrokken boeren, het alleen rechtvaardig is hen hiervoor een billijke en aangepaste vergoeding te verschaffen.

Een standpunt is niet een absoluut gegeven. Het is tijdsgebonden, d.i. in relatie met de op dit ogenblik beschikbare voorstellen, kennis, ervaring, voorbeelden, enz.; het vertrekt van een aantal prioriteiten - of noem het subjectieve elementen. ABLO's standpunt vertrekt van de wil om het Wase landschap en de natuur te behouden. De concrete punten van ons standpunt zijn alleen maar de toepassing op de specifieke situatie van de ruilverkaveling van bovenstaand vertrekpunt.

Het vertrouwde Wase bol-akkergebied hoeft geen beschrijving; zonder twijfel is de grote meerderheid van de Wase bevolking gekant tegen het vernietigen ervan. Ruilverkaveling beperkt zich niet tot het uitwisselen van percelen; met de RVK gaan (min of meer grote) kultuurtechnische werken gepaard : wegen aanleggen en andere opbreken, grachten en vooral grachtjes dempen en vervangen door enkele grote, rechtlijnige grachten; kappen van bomenrijen tussen samen te voegen akkers, enz. De vrees dat de RVK-Sint-Gillis destructief zal zijn voor het landschap is dan ook niet gebaseerd op het element 'ruilen' maar op de vele activiteiten die naast en bij RVK gebeuren. De grootschalige kultureel-technische werken vernietigen het landschap, en dat is ons eerste bezwaar. Overal tussen de velden bestaan er thans gracht- en wegkantjes, bomenrijen en 'verloren' hoekjes grond. Deze zijn allemaal van groot biologisch belang omdat ze een rijk plantenleven herbergen en de daarbijhorende insecten en kleine diertjes (een mol als het eerste het beste voorbeeld). Biologen blijven herhalen dat de diversiteit van de natuur van kapitaal belang is voor ons eigen voortbestaan. Als de grootschalige RVK dan al de grotere natuurgebieden zal sparen, zoals de kreken bv., - en we geloven dat

dit de bedoeling is - dan zal ze toch al die kleine 'mini-reservaatjes' vernietigen. En omwille van het verdwijnen van deze vele kleine stukjes natuur achten we de grote cultureeltechnische werken uit den boze.

Vaak wordt getwijfeld aan de gegrondheid van onze vrees dat natuur en landschap bij een eventuele RVK schade zullen lijden. Objectivering alleen kan een antwoord geven. Daarom stellen we voor dat vooraf een Milieu-Effect-Rapport over de ruilverkaveling zou opgesteld worden.

Tenslotte nog dit, ook voorstanders van de RVK geven toe dat de RVK een sprong in het onbekende is. Als hierbij zowel het cultureel erfgoed van vele generaties Waaslanders, als een stukje van onze biologische overlevingskansen op het spel staan mag deze sprong o.i. niet lichtzinnig gebeuren. Als de RVK dan toch al zou moeten doorgaan dan stellen we voor maximale voorzichtigheid na te streven. Daarom menen we dat eventueel de RVK zou kunnen toegepast worden in een relatief klein proefgebied en dat eventueel later stapsgewijs, d.i. met kleine gebieden, zou kunnen verdergegaan worden. Waarbij we verzoeken te noteren dat de voorwaardelijke wijs het belangrijkste element is van vorige zin.

(-ABLLIO-)

WAASLAND

De wereld die wij willen
is een landschap
dat onbeschadigd neerligt
in de zomer,
verzonken in de spiegels van zijn stromen.

De wereld die wij willen
is de gavo
van gras en brood
van appelen en water,
gezondheid die men eet en die men ademt.

Anton Van Wilderode

BRIEF AAN DE WASE GEMEENTEBESTUREN

oktober 1978

Geachte Mevrouwen en Heren,

de campagne 'Jaar van het Dorp' is aan z'n laatste
clan toe.

Deze campagne van het Ministerie van Nederlandse Cultuur
heeft niet alleen geleid tot eenmalige manifestaties en
feestelijkheden, maar heeft vooral het besef doen door-
dringen dat het typisch dorpsleven de moeite waard is en
verdient te worden in stand gehouden.

Het dorpsleven vereist het gepaste typische dorpskader.
Dit wordt vooral uitgemaakt door de kleinschalige en har-
monische bebouwing. In een verstedelijkt kader kan geen
typisch dorpsleven zich handhaven. Alle Wase dorpskernen
hebben grotendeels hun landelijk karakter behouden. Om-
zeggens niets hiervan werd tot nog toe gevrijwaard.

We verzoeken Uw gemeentebestuur, in de geest van de cam-
pagne 'Jaar van het Dorp', bovenop de maatregelen die Uw
gemeentebestuur wellicht reeds heeft genomen, een ernstige
inspanning te leveren om het noodzakelijke dorpskader in
stand te houden !

1. door bij de behandeling van bouwaanvragen en bij infra-
structuurplanning, zin voor beschaving aan de dag te leggen
en erover te waken dat het nieuwe harmonisch past in de
schaal van het oude.

2. door, nog voor het jaareinde, voor vier waardevolle
elementen (gebouwen, gevels, gevelgevelen, landschapsges-
ichten, tuinen, parken, ...) de klasseringsprocedure in te
zetten.

ABLLO zal ook bij de Minister van Nederlandse Cultuur
aandringen om Uw initiatieven ter zake met welwillend-
heid te willen behandelen.

Met oprechte hoogachting,
getekend door voorzitter en secretaris.

A. B. L. L. O.

AKTIEKOMITEE TER BEVEILIGING VAN HET
LEEFMILIEU OP DE LINKER-OEVER v. z. w.

p.a. HET CENTRUM
Grote Markt 40
2700 SINT-NIKLAAS

**A.B.L.L.O.'s 'ZWARTWITBOEK' over
DE WASE DORPSGEZICHTEN IN HET 'JAAR VAN HET DORP'**

*aangeboden aan Mevrouw Rika De Backer - Van Ocken,
Minister van Nederlandse Cultuur.*

JAAR VAN
HET DORP

oktober 1978

19 78

ABLLO dankt de Minister voor het lanceren van de campagne 'Jaar van het dorp', die de bedoeling heeft het dorp als typische leefomgeving in eer te herstellen en te bewaren.

In een dorp dat er uit ziet als een stedelijke omgeving, is het leven als dorpsgemeenschap onmogelijk. Wie dus het dorpsleven wil stimuleren, zorg ervoor dat een overeenkomstig uitzicht van de betrokken kern bewaard blijft.

Zeldzame elementen uit enkele van de Wase dorpen werden in de afgelopen jaren onder officiële bescherming geplaatst. Ruim onvoldoende om het dorps uitzicht van de Wase dorpen te bestendigen. De campagne 'Jaar van het Dorp' heeft bij brede bevolkingslagen — meer dan voorheen het geval was — dit besef versterkt.

Veel is verloren gegaan door de bouwvlucht van individuen. Maar elke partikuliere bouwaanvraag is aan overheidsvergunning onderworpen.

Erger is dat de overheid met zijn eigen gebouwen serieuze schade aan onze dorpen heeft aangericht.

VOORBEELD 1

BAZEL

Het sportcentrum dat de gemeente Kruibeke momenteel laat optrekken, met subsidies van het Ministerie van de Nederlandse Cultuur, verrijst aan de voet van het dorp Bazel, in het Natuurpark Scheldeland. In Bazel vormden kerk(plein), kasteel (tuin) met Eenhoorn en de dreven één geheel, vanzelf overgaand in het lager gelegen, nog steeds onbeschermd, natuurpark.

.../...

Alleen al door het uitzicht als een fabrieksgebouw, vernielt deze inplanting een uitzonderlijk mooi dorpsgezicht. Wat meer is: het aan- en afrijden van wagens en de overige infrastructuur die op langere termijn door dergelijke inplantingen wordt aangetrokken, samen met de verderschrijdende bewoning, verstedelijken deze mooiste zijde van het Scheldedorp.

VOORBEELD 2

TIELRODE

Dit meesterwerk van horizonvervuiling is eveneens met subsidie van het Ministerie van Nederlandse Kultuur rechtgezet in het dorp Tielrode (nu gemeente Temse). Wanneer wij zeggen in het dorp, dan is dit letterlijk op te vatten. In een geheel van lage huizen met zadeldaken, rond een kleine spitse kerktoren, lijkt de gemeentelijke sporthal als uit een nieuw industriepark overgewaaid. Het beeld is afgrijselijk, temeer daar het dorp op een helling ligt en des te beter zichtbaar is vanaf de verscheidene toegangswegen.

.../...

(BINNENKORT VOORBEELD 4)

BELSELE

Een enig mooi uitzicht op het Reinaert-dorp Belsele hebben de gebruikers van de rijksweg 14 Antwerpen-Gent. Het dorp met prachtige kerktoren en kasteelpark ligt achter een strook typisch Waas landschap. Het stadsbestuur van Sint-Niklaas (Belsele is daar een deelgemeente van) heeft het voornemen uitgesproken 'sport-akkomodatie' in dit gebied tussen de rijksweg en het dorp in te planten. Moeten nu werkelijk alle streekeigen panorama's, die de dagelijkse verplaatsingen veraangenamen, kapot? Hoe zal men er in slagen uitbouw en uitzicht te verzoenen?

JAAR VAN HET DORP: BETEKENIS, BELEID.

De pijnlijke voorbeelden uit vorige bladzijden zijn zeker geen volledige opsomming.

Toch blijft heel wat over van onze dorpsgezichten: dus veel dat nog kan gered worden of veel dat nog kan vernield worden: een beleidskeuze...

Door de campagne 'Jaar van het Dorp' met veel energie te voeren, heeft de Minister blijk gegeven van een keuze ten voordele van het dorp en zijn kleinschalig levenskader. Deze beleidskeuze impliceert o.i. onvermijdelijk beleidsmaatregelen:

- de overheid waakt er voortaan over dat haar eigen gebouwen qua inplanting en qua architectuur volledig harmoniëren in de bebouwing van de dorpen;
- de schaal van de dorpen handhaven met de verscheidene beleidsmiddelen die daarvoor ter beschikking staan:
  - door klassering van gebouwen en gevelgehelen;
  - door strikte reglementering bij aanvragen tot nieuwbouw of verbouwing;
  - door zorgvuldige keuze van de inplanting van verkeersaantrekkende voorzieningen — sporthal, shoppingcenter, kulturele centra, industrie , ... — zodat leefomgeving niet tot louter verkeersomgeving degradeert.

ABLLO heeft aan alle Wase gemeentebesturen gevraagd dat zij, als blijk van de wil om de geest van Uw campagne 'Jaar van het Dorp' te bestendigen, per dorpskern 4 van de meest waardevolle elementen en/of ensembles aan U voor officiële bescherming voor te dragen, nog vóór het afsluiten van de campagne.

Wij twifelen er niet aan dat U Uw diensten wilt opdragen, de betreffende aanvragen snel en met gunstig gevolg te behandelen.

Namens het ABLLO-bestuur,

de secretaris,

H. David

de voorzitter,

R. De Jong